

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség lapja
2. évfolyam 4. (11.) szám - 2005. húsvét

Krisztus feltámadt! – Valóban feltámadt!

Mindig megkap engem az evangéliumok húsvéti történeteinek az a vonása, hogy az addigi lelassult tempó hirtelen megelevenedik. A Mester halálakor szinte állóképbe merevedtek a tekintetek, bezárkóztak félelmükbe az apostolok. Most meg lótni-futni kezdenek az asszonyok, Péter és János, az emmauszi tanítványok. Mintha ebben is kifejeződne, hogy a

halott remény életre kel. A húsvéti történetek tele vannak találkozásokkal, párbeszédekkel, „kérdézz-felelek”-kel. Az alapszó ez: „Vidd hírül...” Számunkra is feladatul adja Jézus, hogy feltámadásának

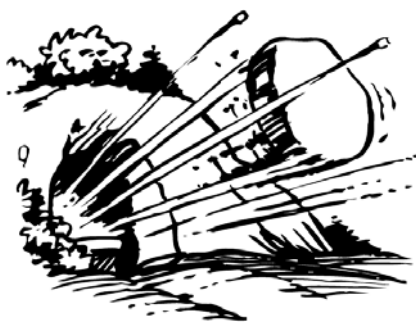
örömét ne rekesszük magunkba. Mondjuk tovább! Osszuk meg! Tegyük tanúságot élő reményünkről! Péter apostol hozzáfűzi ehhez a levelében: „Mindenkor legyetek készen arra, hogy válaszolni tudjatok mindenkinek, aki a bennetek lévő reménység okát kérdezi tőletek. De ezt szelídséggel és jó lelkiismerettel tegyétek, hogy akik rágal-mazzák buzgó életeteket Krisztusban, szégyent valljanak abban, amivel titeket

gyaláznak.” Vajon mi tudunk jó lelkiismerettel tanúskodni Krisztus feltámadásáról? Hitünk és tapasztalatunk nyomán magabiztosak vagyunk annyira, hogy szégyenben ne maradjunk? Talán igen... De azt tudnunk kell, hogy az evangéliumok egyöntetűen arról szólnak, hogy a tanítványok a maguk részleges föltámadás-élményét, a maguk töredékét

siettek gyorsan „egybegyűrni” a másokéval. Mintha a külön-külön felismert mozaikszemek csak egymás mellé téve adnák ki a Föltámadott hiteles képét. Összejönni és megerősíteni egymást: „Egybegyűlve találták a tizenegyet.

Azok elmondták: 'Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak!' Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és azt, hogy hogyan ismerték fel őt a kenyértöréskor.” A keresztények ősi húsvéti köszöntése – ami a címben is olvasható – ennek a lenyomata. Legyünk bátrak ezzel a köszöntéssel élni és ezt fogadni, különösen közösségeinken belül!

Márton atya

Vers

Ady Endre

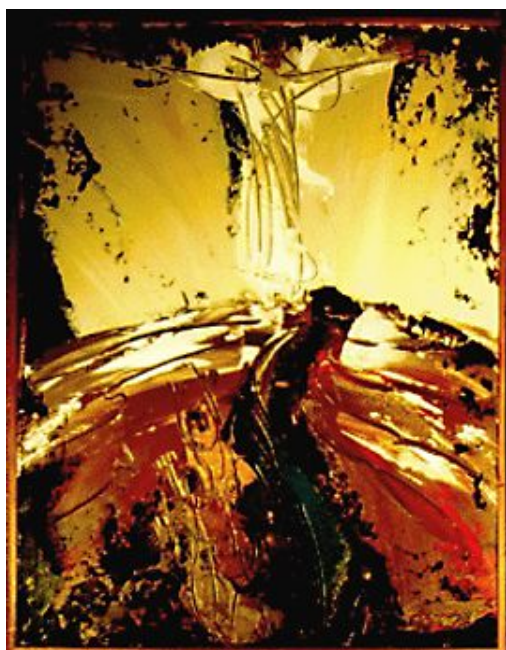
A szép Husvét

Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Husvét szent tavasza
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban,
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Husvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?

Ifi lelki gyakorlatunk Diósjenőn

2005. márc. 11-13.

Péntek este indultunk el - ifi hittanosok - egy „együtt-töltött hétvégére”. Célunk az volt, hogy jobban megismerjük egymást és önmagunkat, mindehhez persze nyitottságra volt szükség. Jutott azért idő elmélkedésre, beszélgetésre, szentmisére, játéokra és vidámságra is.

Nagyon sok elgondolkoztató dolgot hallottunk, ezekből megemlíteném azokat, amik engem különösen megérintettek.

„Fogadd el magad”: Gyakran érzem azt, hogy szerencsétlen vagyok, haragszom magamra, bosszantanak gyengeségeim, és ilyenkor nem szeretem magam. A lelki gyakorlat rávilágított arra, hogy ne másokhoz hasonlítgassam magam. Isten elfogad engem úgy, ahogy vagyok, szeret engem úgy, ahogy vagyok. Szeretnem kell magam, hisz Isten is szeret, nem azért mert tökéletes vagyok, hanem hibáim és bűneim ellenére.

A beszélgetések felhívták a figyelmet arra, hogy jobban ismerjem meg értékeimet, jó tulajdonságaimat, és azokért mondjak is hálát Istennek.

A beszélgetés után érdekes játék következett. Mindenkinek tűztünk egy lapot a hátára, amire a többiek felírhatták, hogy őt milyennek látják, ismerik. Utána mindenki megnézte, hogy mit írtak a hátára. Elgondolkoztató volt... Meglepődtünk, hogy milyen sok mindent tudunk egymásról, és hogy mennyire igazakat írtunk.

„Isten mindenkit szeret”: Több gondolat is megérintett, amelyeken korábban nem gondolkodtam el. Például, hogy ne nézzem le egy embertársamat sem, mert ő is Isten teremtménye, akit

ugyanúgy szeret, mint engem. Ha valakit nem szeretek, akkor keressem az értékeit is, ne csak a hibáit lássam. Amit nem szeretek valakiben, azt lehet, hogy ő sem szereti önmagában, és pont ez ellen küzd. Az ilyen embert szeretnem és segítenem kell. Azt hiszem, csak most értettem meg, hogy milyen nagy dolog mindenkit úgy szeretni, ahogy van, és ne akarjam megváltoztatni.

„Krisztushoz hasonlítani”: Vágyódom-e Krisztushoz hasonlítani? Ismét egy olyan kérdés, amire rá kellett döbbernem, hogy még nem gondolkoztam el rajta. De most a hétvégén erre is sor került. Rájöttem, hogy miben szeretnék legjobban Krisztushoz hasonlítani: ne válogassak számomra kedves és kevésbé kedves emberek között, és hogy minden emberhez ugyanolyan szeretettel tudjak odafordulni.

Észrevettem, hogy a hétvégén mindenki igyekezett odafigyelni egymásra. Azokat is jobban megismertem, akikről eddig nem sokat tudtam. Többekkel sikerült sort keríteni személyes beszélgetésekre is. Talán az egyik legkedvesebb élményem, hogy olyan társamtól kaptam a legnagyobb odafigyelést, akitől nem is vártam. Ez nagyon jól esett. Úgy érzem, kialakulóban van az egység közöttünk. Persze van még min munkálkodnunk, de ez a hétvége egy jó lépés volt a helyes úton, és mindenkinek csak azt

ajánlhatom, hogy a legközelebbit semmiképpen ne hagyja ki! (kávét)

Mi a fontos az életedben?

Egy filozófia professzor azzal kezdte az előadását, hogy fogott egy konzerves dobozt és feltöltötte kb. 5 cm átmérőjű kövekkel. Diákjaitól megkérdezte, hogy tele van-e az üveg, mire igennel válaszoltak. Ezután elővett egy dobozt, tele apró kavicssal, és elkezdte beleszórni a kavicsokat az üvegbe. Miután a kavicsok kitöltötték a kövek közötti üres helyeket, megint megállapították, hogy az üveg tele van. A professzor ezután elővett egy dobozt homokkal és azt kezdte betölteni az üvegbe. Természetesen a homok minden kis rést kitöltött.

„És most” - mondta a professzor - „vegyék észre, hogy ez az önök élete. A kövek a fontos dolgok: család, partner, egészség, gyerekek. Ha minden mást elveszítenek, az életük akkor is teljes maradna. A kavicsok azok a dolgok, amik még számítanak, mint a munka, a ház, az autó. A homok, az összes többi. Az apróságok. Ha a homokot töltjük be először, nem marad hely a kavicsoknak és a köveknek. Ugyanez történik az életünkkel. Ha minden időnkét és energiánkat az apróságokra fordítjuk, nem marad hely azoknak a dolgoknak, amik igazán fontosak. Fordítsunk figyelmet azokra a dolgokra, amelyek alapvetők a boldogságunk érdekében. Játsszunk a gyerekeinkkel. Szakítsunk időt az orvosi ellenőrzésre. Vigyük el a párunkat táncolni. Dolgozni, takarítani, vendégeket hívni, rendet rakni mindig lesz időnk. Először a kövekre figyeljünk oda - azokra, amik igazán számítanak. Állítsunk fel fontossági sorrendet. A többi csak homok.

A FELTÁMADÁS ÖRÖM-ÚTJA

A gondolat onnan született, hogy a keresztény hagyomány alaposan kidolgozta a nagyböjti lelkület „kellékeit”: keresztútjárás, böjt, önmegtagadások, erény-gyakorlatok, stb. Viszont alig lehet találni olyanokat, amelyek sajátosan a húsvéti idő öröméhez kapcsolódnak, és annak kifejezését segítik. Talán csak a Húsvét első két-három napjában, mint pl. a Hallelujás húsvéti szentmisék vagy a locsolkodás keresztény értelme. Ktart-e bennünk a Húsvét „lelke” a minimálisan megszabott 50 napig akár? Ehhez próbál segíteni az alábbi Öröm-útja, amelyet a keresztút mintájára járhatunk egyénileg és közösségekben is, végig elmélkedve.

1. Az asszonyok üresen találják a sírt.

"Ki fogja elhengeríteni a követ...?" (Mk 16,1-7)

2. Péter és János a sírhoz futnak.

„A másik tanítvány is bement... Látta és hitt. (Jn 20,3-8)

3. Jézus megjelenik Mária Magdolnának.

"Uram, ha te vitted el, mondd meg, hova tetted..." (Jn 20,11-18)

4. Emmauszi tanítványok.

"Hát nem lángolt a szívünk...?" (Lk 24,13-35)

5. Jézus megjelenik a 10 apostolnak.

"Vegyétek a Szentlelket!" (Jn 20,19-23)

6. Jézus megjelenik Tamásnak.

„Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.” (Jn 20,24-29)

7. Jézus megjelenik Tibériás tavánál.

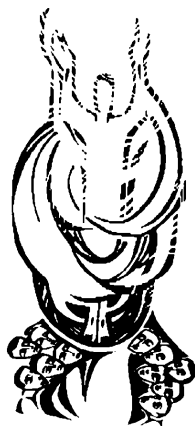
„...alig bírták visszahúzni a tömérdek haltól.” (Jn 21,1-14)

8. Péter szeretet-vallomása.

„Jobban szeretsz engem, mint ezek?” (Jn 21,15-17)

9. Jézus mennybemenetele és a missziós parancs.

"Tegyétek tanítványommá mind a népeket!" (Mt 28,16-20)

10. Pünkösöd.

„Lángnyelvek jelentek meg, és leereszkedtek mindegyikükre.” (ApCsel 2,1-13)

11. A jeruzsálemi ősegyház élete.

„Közös volt mindenük.” (ApCsel 2, 42-47)

12. Péter és János a főtanács előtt.

„Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk.” (ApCsel 4, 1-21)

13. Saul megtérése.

"Én vagyok Jézus, akit te üldözöl." (ApCsel 9,1-20)

14. Pál apostol Rómában.

„Két álló esztendeig... fogadott mindenkit.” (ApCsel 28, 11-16.30-31)

Példaképeink

Szent Márk evangélista

Márk gyermek volt, amikor Jeruzsálemben Jézus meghalt és föltámadt. Egyes tudósok szerint Márk édesanyjának a házában volt az utolsó vacsora, és itt készültek az apostolok a Pünkösöd ünnepére is. A Getszemáni-kert is Márk anyjáié lehetett, így alhatott Márk az Úr elfogatásának éjjelén ebben a kertben. Amikor ugyanis az Urat elfogták, és minden tanítványa elmene-kült, „egy ifjú követte, meztelen testét csak egy gyolcslepel fedte. Amikor meg akarták fogni, otthagya a gyolcsleplet, és meztelenül elfutott” (Mk 14,51-52). Ez a részlet magára a szerzőre, Márkra vall. Ezek után érthető, hogy a föltámadás után Márk anyjának háza lett Péter szállása, s hogy az ifjú Márk az elsők között lehetett, akik Jeruzsálemben megkeresztelkedtek. Péter ezért mondhatja őt a fiának (1Pét 5,13).

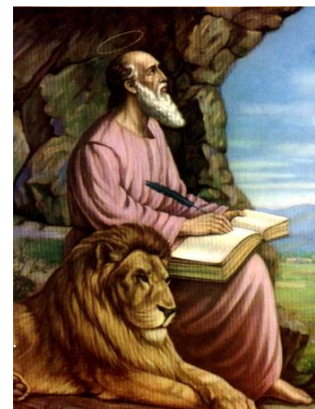
Kr. u. 44-ben Pál és Barnabás magukkal vitték Márkot Antiochiába majd Ciprusra, hogy segítségükre legyen az apostoli munkában. Ezt követően sokfelé hirdette az evangéliumot. 60 körül Szent Péter mellett Rómában (1Pét 5,13), 61-ben Pállal van (Pál a Kolosszeieknek és a Filemonnak írt levelében mint mellette lévő munkatársról emlékezik meg róla).

A legszorosabb kapcsolat Péterhez fűzte, annyira, hogy a hagyomány úgy beszél Márkról, mint Péter tolmácsáról. Ezzel függ össze evangéliuma is. A rómaiak ugyanis, látván, hogy Péter megöregedett, kérték Márkot, foglalja írásba az evangéliumot, amelyet Péter hirdetett nekik. Márk ezt meg is tette (50-60 között), és Szent Péter prédikációiból összeállította az evangéliumot.

Ha Szent Márk evangéliumát olvassuk, nem nehéz meghallani Péter szavát, aki a résztvevő szemtanú elevenségével mondja el a Keresztelő Szent János keresztségétől a mennybemenetelig történt dolgokat. Ezért találhatunk apró részleteket Márknál - és csak nála - amelyek csak szemtanútól származhatnak. Pl. hogy Kafarnaumban az egész város ott tolongott az ajtó előtt (Mk 1,33), vagy hogy Jézus a hajó végében egy párnán aludt (4,38).

Ha ezt az evangéliumot a másik hárommal összehasonlítjuk, Máté logikusabb rendszert alkotott, Lukács pontosabb időrendet követ, János pedig mintha ki akarná egészíteni az előtte készült három művet. Máté ugyanis 40 körül, Márk 50-60 között, Lukács 62 körül, János pedig a század végén, 90-100 között írt.

A hagyomány Márkot mint az alexandriai egyház alapítóját és vértanúját tiszteli. Ő volt a város első püspöke, és valószínűleg Traianus császár idejében (98-117) szenvedett vértanúságot. Velencei kereskedők 828-ban megszerezték ereklyéit, és az arabok pusztítása elől Velencébe vitték. Ettől kezdve Szent Márk Velence védőszentje. Ünnepe április 25-én üljük.

Liturgia-morzsák a plébánostól

Némi bizonytalanság figyelhető meg templomunkban a szentmisek befejezésekor. Áldás-osztás után, amikor a pap már bevonult a sekrestyébe, értelem-szerűen még tart a kivonulási ének. Ezalatt van, aki állva marad, van aki már leül. Általános irányelvként jó lenne arra törekedni, hogy a kivonulási ének végéig állva maradjanak a hívek, lehetőleg még a helyükön is maradva, mivel a liturgikus ének a szentmise és az istendicséret része.

A magyar püspöki kar 2004 decemberében kiadott liturgikus rendeletében úgy határozott, hogy az Egyház egyetemes szokása szerint ezentúl Magyarországon is álljanak fel a hívek már az Evangélium előtti Allelúja-vers kezdetére, mivel ez már az Evangélium olvasásának részeként hangzik el.

Jézus arca

Szicíliában Epifanio szerzetes egy nap felfedezte magában Isten ajándékát: azt a képességét, hogy gyönyörű szép ikonokat tud festeni. Valami olyasmit akart festeni, ami élete remekműve lehetne: Jézus arcát. De vajon hol talál olyan modellt, aki képes kifejezni egyszerre a szenvedést és az örömet, a halált és a feltámadást, az istenit és az emberit?

Epifanio attól kezdve nem nyugodott, útnak indult, egész Európát végigkutatatta, de senkit sem talált. Nem volt olyan modell, akiről mintát vehetett volna Jézus arcához.

Egyik este úgy aludt el, hogy a zsoltár szavait ismételte: „A te arcodat keresem Uram. Ne rejtsd el előlem a te arcodat.” Álmodott is: egy angyal

visszavitte azokhoz, akikkel találkozott és minden arcból megmutatott neki egy részletet, amely azt az arcot Jézushoz tette hasonlóvá: például egy fiatal asszony öröme, egy gyermek ártatlansága, egy paraszt ereje, egy beteg szenvedése, egy elítélt félelme, egy anya jósága, egy árva ijedelmé, egy bíró szigorúsága, egy bohóc vidámsága, egy gyóntatópap irgalma, vagy egy leprás bekötözött arca.

Epifanio visszatért a kolostorába és nekifogott a munkának. Egy év múlva kész lett Krisztus arcképe és Epifanio bemutatta azt az apátnak és a barátoknak, akik megdöbbenek és térdre estek. Krisztus arca gyönyörű volt, megható, tekintete egyenesen az ember lelkébe látott. Hiába kérdezték Epifaniót, nem tudták meg, hogy ki ült neki modellt.

Ne egy ember arcában keressétek Krisztusét, hanem minden ember arcában fedezétek fel Krisztus képmásának egy kis részletét!

Első születésnap

Pontosan egy éve, húsvétkor jelent meg lapunk első száma. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a kitűzött céljait (a rendszeres „lelki eleségen” túlmenően egyházközségünkön belüli közösség-építés) legalább részben sikerült elérnie: rendszeres és alkalmi szerzőink írásai az aktuális események jelzésén ill. az élménybeszámolókon túl tartalmas lelki olvasmányoknak is bizonyultak.

Köszönjük szerzőink munkáját, egyúttal ismételten bátorítunk mindenkit, hogy írásaival gazdagítsa közösségünket!

Hirdetések

SZENTMISÉK RENDJE:

Húsvétvasárnap:

Szentmisék: reggel 8 óra; délelőtt 10 óra (a szentmise után húsvéti föltámadási körmenet); este 6 óra.

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órakor és este 6 órakor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órakor; este 6 órakor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Elsővasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szenségimádás**.

Elsőcsütörtökön az esti szentmise után **szenségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Minden péntek este ½ 9-től fél óra csendes **szenségimádás**ra van lehetőség a templomban egyházközségünk megújulásáért.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra

Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni.

Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Plébánosi hirdetések

*A tél elmúltával ismét szeretnénk lendületet adni a közös hittanos kirándulásoknak. A legközelebbi kirándulás **április 2-án**, szombaton lesz.*

Április 22-én, péntek estétől április 24. vasárnap ebédig a felső tagozatos hittanosokat hívjuk egy **hétvégére a csobánkai plébánia ifjúsági házába**. Ez a közel két nap - két éjszakával - a közösséggé kovácsolódás érdekében lenne fontos, ezért kérjük a szülőket, hogy már előre tegyék szabaddá ezt a hétvégét a hittanos gyermekük számára.

*Plébániánkon **Baba-mama klub** működik. A Cserkészházban minden szerdán de. ½ 10-től ½ 12-ig várjuk játéokra, beszélgetésre, találkozásra a kismamákat és gyermekeiket.*

Az **önkéntes hozzájárulást (egyházi adót)** még mindig nagyon kevesen fizetik egyházközségünkben, ami lelkiismereti kötelezettség a plébánia katolikusai számára. A Püspöki Kar határozata szerint ez a bruttó bevétel 1%-a. Lehet évente, félévente vagy még gyakrabban fizetni az irodában vagy szentmisék után.

*Szeretettel várjuk a fiatalokat és általános iskolás hittanosainkat plébániánk **gítáros ifjúsági énekkarába**. A **próbák időpontja: minden vasárnap délelőtt 9-től 10-ig** (a 10 órás szentmise előtt).*

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu. *Internet:* www.communio.hu/pestszentimrei